

[J. Oskar Andersen.]

Skat af den Konkurrence, som Radioen efterhaanden i stor Stil har forvoldt gennem sin Undervisning i Sprog. Det er ganske klart, at Radioen paa dette Omraade konkurrerer med Privatmænd og med Institutioner, som maa betale Statsskat af deres Virksomhed, medens Radioen slipper fri derfor, ligesom den er sluppet for at betale Forlystelsesskat af sine Underholdninger. Dette forekommer mig at være saa uberettiget, at jeg mener, der er god Grund til at sige, at Radioloven trænger til et Gennemsyn. Og jeg er ganske overbevist om, at hvis man her fra Rigsdagens Side i større Stil vil sætte ind paa at forhindre Gennemførelsen af denne lempelige Ordning, som nu bringes i Forslag med den højtærede Trafikministers Tilslutning, hvis man vil lægge stor Vægt paa de Røster, som lyder ude fra Landet fra Radiolyttere, vil det Krav komme stærkt frem her paa Rigsdagen, og med Rette, at vi maa have Radioloven, som er lavet under ganske andre Forudsætninger, til Revision, saa meget mere som Radioen nu staar over for at ville bygge, og vi ved jo, hvordan Radioen byggede forrige Gang. Jeg tror, at Rigsdagens overvejende Flertal er klar over, at her tiltrænges et meget alvorligt Tilsyn fra Rigsdagens Side, saa vi ikke skal faa en Gentagelse af den Skandale, som Bygningen af Stærekassen var.

Jeg mener derfor, man skal være glad for, at man er kommet til denne rimelige Overenskomst, som paa enhver Maade kan siges at være gunstig for Radioen, idet jeg fastholder, trods alt det, som Kammerherre Lerche og andre Repræsentanter for Radioen har sagt, at Radioen har haft umaadelig Nytte af Det kongelige Teater; og ikke mindst har det været gavnligt for Radioen, at Det kongelige Teater opretholder en Opera, som giver Musiklivet dets Niveau i vort Land; Radioen har Mulighed for at hente Kræfter og Repertoire fra Det kongelige Teater.

Det samme gælder den dramatiske Kunst. Der er her med Rette gjort opmærksom paa, at det ikke kan gaa i Længden, at Radioen opfører bearbejdede Stykker. Jeg gad vide, hvordan det egentlig forholder sig med Radiofonien og de nye Bestemmelser om Forfatterretten; om man virkelig kan lemlæste dramatiske Arbejder paa den Maade, som det sker fra Radioens Side. Man giver ganske vist Lytterne Kvintessensen af de dramatiske Arbejder, men ofte paa en saadan Maade, at man maa sige, at Dramatikerne maa vende sig i deres Grav.

Nu er der jo imidlertid ogsaa en Beskyttelse for de afdøde Kunstneres og Litteratorers Rettigheder, Bestemmelser, som ogsaa maa tages i Betragtning, naar der er Tale om Radioens Udsendelser. Og mig forekommer det, at de to Skrivelser, der forefindes fra Forfatteren Otto Rung, vejer særdeles tungt til i Retning af at vise, at Radioen slipper særdeles billigt og sikres gennem den Ordning, vi her vil træffe.

Jeg vil tilføje, at i økonomisk Henseende er der fra Radioens Side, som Trafikministeriets Skrivelse viser, foretaget Henlæggelser eller Betalinger, der gaar op til 7 300 000 Kr., som Statsradiofonien har nedskrevet i Løbet af de otte Aar, den har bestaaet, og samtidig har den et Overskud af en saadan Størrelse, at man maa sige, at allerede dette — maaske i Forbindelse med andre Ting — maatte anbefale Radiolovens Revision og give Rigsdagen Grund til at spørge: Hvorledes administrerer man egentlig disse Penge? Er det saaledes, at man, medens man i Øjeblikket fra Rigsdagens Side lægger den største Vægt paa Sparsommelighed paa alle Omraader, kan sige, at det samme ikke sker for Radioens Vedkommende? Og er der ikke Grund til, at Staten skrider ind? — Jeg skal ikke omtale Forholdet med Koda, som ogsaa bringer en Sum. Jeg tror, det er heldigt for Musiklivet, at Koncessionen gives Koda. Man samler igennem denne Koncession den Virksomhed, Koda har optaget, og lægger paa den anden Side i en vis Forstand samtidig dermed Selskabet ind under Statstilsyn. Jeg anser dette for meget heldigt.

Desværre er der et Punkt i Forslaget, jeg maa opholde mig lidt ved. Der staar, at man haaber paa nye Indtægter, men der er ikke givet nogen nærmere Anvisninger med Hensyn til disse. Der er jo altsaa Film, og der er nu det, som er kommet frem lige for nylig i Pressen, at det viser sig, at man søger at komme uden om at betale Forlystelsesaftalt ved den Maade, hvorpaa man arrangerer Forestillingerne paa Restauranterne. Jeg tror, der er Grund til fra Ministeriets Side at gribe ind over for dette og skaffe de Penge til Veje, som der er Grund til at mene bør betales af saadanne Forestillinger.

Til sidst skal jeg sige, at mit Parti stiller sig aldeles overvejende i Tilslutning til dette Lovforslag. Der er visse Ting, jeg mener, vi kan forhandle om i Udvalget, men jeg haaber, at Behandlingen i Udvalget vil blive kortfattet, saaledes at vi hurtigt kan faa dette Forslag ført igennem, for det er jo meget vigtigt for Teatret at faa Ro